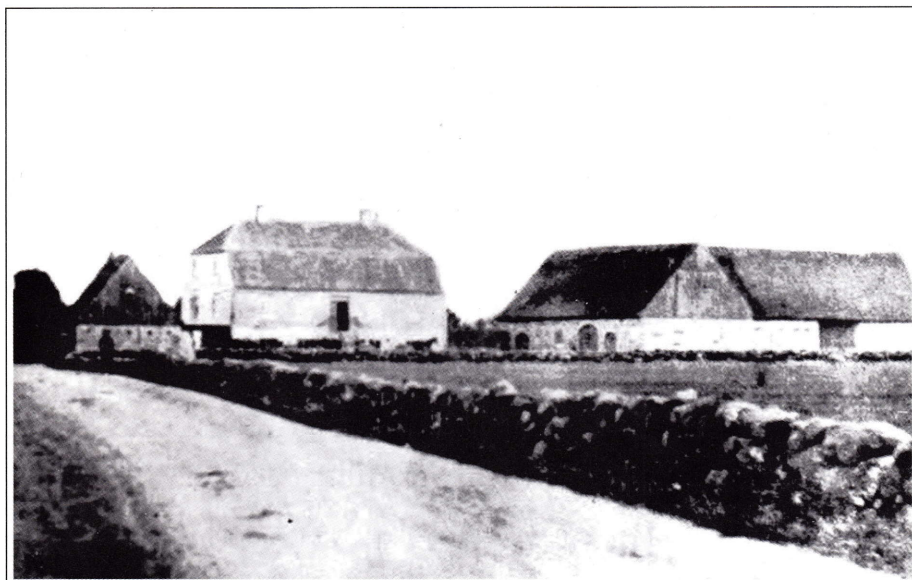

Gåramålning av Fleninge Gästgivaregård. Målad av Paul Nielsen 1881. Tavlan stulen januari 1906 från Gästis.

*Fleninge Släkt- och Bygdeförening
Verksamhets Berättelse och Krönika*

2007

Verksamhetsberättelse för år 2006.

Föreningens medlemsantal är ca 400 personer.

Årsmötet hölls den 4 mars i Strövelstorps Bygdegård, där stadgeenliga val och ärenden förekom.

Val av styrelse:

Till föreningens ordförande omvaldes Lars Nilsson.

Följande styrelseledamöter omvaldes: Ingrid Erlandsson, Thorsten Persson, Stig Håkansson och Christer Blomqvist

Till styrelsesuppleanter omvaldes Åke Fagerberg, Lars Falk och Elsie Olofsson.

I museikommittén omvaldes: Gunilla Holmberg, Evy Persson, Olle Olofsson, Anna Magnusson och Jan Nordqvist

Till suppleanter i museikommittén omvaldes : Torsten Nilsson, Gert-Åke Magnusson och Lisbeth Andersson.

Som revisorer omvaldes Gunvor Lindqvist och Karl Johan Bernhold.

Som suppleanter omvaldes: Anders Wijk och Rolf Andersson.

Följande representanter till Skånes Hembygdsförbunds Årsmöte omvaldes:

Evy Persson, Anna Magnusson och Gunilla Holmberg.

Som suppleanter omvaldes : Lars Nilsson och Knut Thulin.

I valberedningen omvaldes: Pehr Franke, Lennart Bengtsson, Göran Håkansson, Karl- Erik Blomqvist och Eva-Karina Löfgren.

Till att var för sig teckna föreningens firma valdes föreningens ordförande och föreningens kassör.

Årsmötet beslöt att höja årsavgiften nästkommande år till 75:-/ person och 150 :-/ familj.

Styrelsen har under det gångna året haft fyra protokollförda sammanträden, varav tre tillsammans med museikommittén.

Styrelsen beslöt att själva disponera lägenheten i museibyggnaden, där numera alla sammanträden hålls. Rummen har möblerats med möbler, som har deponerats från Stiftelsen Jöns Jonsson gården i Kattarp. Möblerna har tillhört museiintendenten Gustaf Åbergs föräldrar, Nils och Ida Åberg, Kattarp.

Föreningen har installerat två st. luftvärmepumpar till en kostnad av 20000 kr för att sänka el.kostnad och för att hålla rätt luftfuktighet. Ett utökat tjuvlarms och brandlarm har installerats.

Tack vare pengar från loppmarknaden har förbättringsarbeten och underhåll utförts på föreningens fastigheter.

Hembygdsdagen firades den 2 april med gudstjänst i Fleninge kyrka och därefter kaffe och musikunderhållning i Församlingshemmet.

De flesta av deltagarna besökte därefter museet, där som vanligt Allan Jönssons gamla traktor från 1936 visade sin styrka.

Den 13 maj gick den årliga bussutfärden för medlemmar och familjer till trakten

av Ringsjön. Där besöktes Höörs vattenmølla, som presenterades elegant av 93-årige Sigvard. Fulltofta medeltida kyrka och Trollenäs slott fick äran att ta emot oss.

Den 7 juni gick styrelse utfärden till Hustoftagården.

Den 15 juni anordnades det Råkfest på Vikens Hemgård för föreningens medlemmar. Som vanligt blev det en lyckad fest med god mat, hög stämning och fullsatt lokal.

Den 20 juni arrangerades det kyrkogårdsvandring på Fleninge Kyrkogård. 25 personer deltog.

Den 2 juli var det den numera traditionella Mølledagen med Loppmarknad. Det kom mycket folk, som shoppade, drack kaffe, träffade gamla bekanta och hade allmänt trevligt.

Museet hölls öppet de 1/10 och den 4/11. Många besökare kom och såg våra samlingar och passade på att släktforska. Museet har även varit öppet efter överenskommelse från skolklasser, andra föreningar och enskilda intresserade. Föreningen deltog med en utställning på Ödåkradagen med handredskap i dåtidens jordbruk.

Traditionen med fasadbelysning på Fleninge mølla fortsätter till allas vår glädje under tiden 1 november till 28 februari.

Ett **Varmt TACK** till alla sponsorer och till alla dem, som bidragit med kulturföremål till museet eller på annat sätt stödjer, t.ex. genom arbete, Fleninge Släkt- och Bygdeförening. **TACK!**

Styrelsen.

Anna och Viola renoverar lampskärmen till den 100-åriga taklampan i Åbergskas rummet.

Roland håller ordning på insläppet till vårt Loppis

KRÖNIKA

Så var det 2007 och dags att titta tillbaka på 2006, som gått ifrån oss lika fort som alltid!

Jag vill gärna börja med att säga tack till Helsingborgs Kommun, som nu äntligen har lyckats få till det med vägenslutningarna till Väla stormarknad! Detta var efterlängtat kan jag lova. Inga långa, irriterande bilköer, utan lätt och smidigt tar man sig till vilken del av stormarknaden man vill. Ett extra plus vill jag ge till den nyöppnade sträckan som ger oss möjlighet att enkelt komma till området där, Coop m fl varuhus ligger. Jättebra!

I spåren av nya vägsträckningarna, har nu IKEA bestämt sig för att bygga ut och vi säger väl välkommen till detta!

På tal om vägar så läste jag för några dagar sedan, att cykelvägen mellan Ödåkra och Fleninge, som ju ägs av staten, ska byggas 2012, det har Vägverket bestämt! Kommunstyrelsens ordförande, Peter Danielsson, tycker precis som vi andra i kommunen, att det är för länge att vänta och ska "stöta på" dem. Kanske kan han lyckas med det och nå sitt mål – klart inom 4 år!

Ja ja, den som väntar på nå't gott....!

Idag när man kör på denna väg, kan man se hur de tre nya husen runt gamla Stabbamöllan har byggts upp. I fjol var de tre tomterna på planeringsstadiet. Vi har även fått veta, att det finns intresse för att bygga flerfamiljshus med trästomme i Ödåkra. Ja, det skulle t o m utlysas en tävling. Det verkar väl vara ett bra miljöalternativ, som säkert är värt att satsa på.

Under året har det även hänt mindre trevliga saker. T ex har man försökt sätta eld på Björka kyrka. Rökutvecklingen och släckningsarbetet orsakade stor skadegörelse. Vidare var det en av klubbstugorna på Toftavallen, som det gick riktigt illa för, den brann ner till grunden genom en anlagd brand i juni månad. I augusti kom dock ett positivt besked från kommunen, som ställer upp med extra ekonomiskt stöd och bidrag på 40 000:- till återuppbyggnad.

Man frågar sig bara: vad får dessa gärningsmän ut av att förstöra för andra människor?

Fleninge Gästis är som bekant ännu inte klart att öppnas men trots det så lyckades någon/några i januari, ta sig in och stjäla fem tavlor, däribland en för bygden ovärderlig tavla, en s k "Gåråmålning". Den målades 1881 av den kände "Gåråmålararen" Paul Nielsen. Tavlan föreställer Fleninge Gästis. Se framsidan på denna skrift i denna krönika. Kan tavlan måne hamna på en loppis någonstans? Ja det är ju möjligt, men i Fleninge lär det inte vara lönt!

Golfkarusellen rullar vidare och framtiden får utvisa huruvida man ska kunna spela golf i Fleninge eller om Vasatorp ska vara "ensam Herre på täppan" i närområdet!

Någon kanske undrar vad som händer med Norrlyckeskolan. Ja den som visste det! Senaste tipset är, att den fungerar som skola även under vårterminen 2007, sen står resten i stjärnorna.

Nu har Ödåkra också hamnat på nätet och fått en hemsida under kommunens. Trevligt tycker jag, det går i rätt riktning framåt!

Även denna gång väljer jag att avsluta min krönika på ett positivt sätt: Lions Club Sofiero fick för fyra år sedan, ta emot en stor och generös donation av en boende på Tuvehagens vårdboende. Syftet var att Lions skulle få möjlighet att sprida glädje bland äldre, bosatta i församlingarna Allerum, Kattarp och Fleninge. Under 2006 satsade man på en fest på Parapeten, med trerättersmeny som förtäring och sångerskan Marianne Mörk från Malmö, som underhållning. 225 pensionärer över 75 år hade hörsammat inbjudan. Det värmdes säkert i många gamla Ödåkrabors hjärtan.

Lisbeth Andersson

Även på den gamla goda tiden hände trafikolyckor.

Vår egen orkester och kör vid våra fester.

Klart för "Rågegille"

Väder och skörd 2006.

Januari inleddes med ganska lugnt väder med mulet och några + grader. Den 20 jan. kom lite snö och det blev kallare, -15 grader till den 22jan.. 35 mm snö i januari.

Februari fortsatte med svag vind, mulet +3 grader till -1 grad och den 28 febr. kom 11mm snö. 65mm nederbörd föll i februari.

Mars blev ofta solig och vacker och några minusgrader .Den 12 mars.. -15,5 grader på morgonen. 39 mm nederbörd föll i mars.

April blev solig och vacker med regn då och då. I slutet av april kunde vårbruket börja. 70 mm regn föll.

Maj blev solig med 25 grader den 7 maj. Regn då och då i slutet av månaden . Resultat 74 mm.

Juni var solig och vacker med 26 grader den 25 juni. Endast 15 mm regn.

Juli blev solig och mycket varm. Mellan 20 och 29 grader i flera dagar. 34 mm regn föll. Grödorna började lida av värmen och torkan, särskilt vällen där återväxten blev dålig.

Augusti inleddes med ca.40mm regn, men det skulle komma mer. Det var ofta två till tre dagars uppehåll och sedan regn igen .Det började bli bekymmersamt om skörden, eftersom den inte hann torka förrän det regnade igen. Omkring 20 grader varmt och 206mm regn i augusti.

September blev något bättre beträffande skörden, men mycket spannmål hade lagt sig och börjat gro. Den halm, som man skulle ta till vara, blev grå och ofta möglig. Det föll 32 mm regn i september.

Oktober inleddes med regn en hel vecka i sträck .Därefter ganska vackert väder, men med regn då och då. 140 mm regn föll i oktober.

November började med snö och en minusgrad Men det blev snart mildare igen med ca.+10 grader och ganska mycket regn—134 mm för månaden.

December vädret blev likt förra månaden med ca. +10 grader och regn nästan varje dag. 105 mm regn föll i december.

Det var stora problem med betskörden, då marken inte bar de tunga betupptagarna. På flera gårdar fick betorna vänta till jul- och nyårshelgen för att komma ur jorden och bli levererade.

År 2006 blev ett problematiskt år för odling. Vårsådden blev sen och sommaren varm och torr. När det blev tid för skörd började det att regna och regna igen. Det blev en varm och blöt senhöst och därefter en decembermånad utan en minusgrad. Det föll 917 mm regn under 2006.

Man oroar sig för klimatförändringen.

Gunnar Johansson

Evy Persson

Fleninge för 200 år sedan.

Det var lite oro i byn inför allt det nya, som skulle inträffa. Förväntningarna var stora. Redan år 1749 hade deras föräldra generation upplevt samma känsla, när prästen i kyrkan uppläst en kungörelse, att det gamla Tegskiftet skulle upphöra och Storskifte införas. Detta innebar, att gårdarna skulle få sin jord samlad i enheter.

Lantmätare Daniel Björkegren anlätades, att göra uppmätningar och upprätta en karta över Fäladsmarken 1756. Se sida 8.

Storskifteskartan uppmättes och ritades av Carl Jacob Björkegren, son till föregående, år 1781 och 1782 över Fleninge kyrkjoby. Dessa kartor kom att utgöra underlag till Storskiftet och sedermera till Enskiftet. För varje teg gjordes en gradering efter hur många tunnor korn jorden kunde prestera.

Vad skulle nu Enskiftet innebära? Rutger MacLean på Svaneholm hade visat, att experimentet med Enskifte gav goda resultat. Från huvudstaden kom den 31 mars 1803 beslut, att Enskifte skulle införas med början i Skåne och Skaraborg. Skåne blev först. Det räckte, att någon i byn begärde Enskifte, så kallades hela byn till möte.

Brevet, som kom, löd sålunda:

”Högvälborne Herr Grefve och Landshövding! Undertecknade Krono- Skatte-Rusthålls-hemmansägare uti i Fleninge by och socken i Luggude härad och Malmöhus län, få, till begagnande af Kongl. Majs. Nådiga Enskiftes förordning af den 31 martii 1803, hos Högvälborne Herr Grefve och Landshövdingen vår aller ödmjukaste begäran om Enskifte anmälan, samt i samma afseende lika ödmjukt anhålla, att till denna förrättning Högvälborne Herr Grefve och Landshövdingen täckes förordna Herr Landtmätaren G. Svedenborg, hvilken nu i vårt grannskap en dylik förrättning under händer hafver, till befrämjande af mera skyndsamhet härutinnan.

Med djupaste vördnad framhärdar vi, Högvälborne Herr Grefvens och Landshövdingens aller ödmjukaste tjenere.

Fleninge 6 oktober 1806

G.I.Weidick

M. Segerborg

Sone Persson

Cornette

Tullupsyningsman

Rusthållare

Ägare af nr27

Ägare af nr 26

Ägare af nr 17 ”

Detta brev blev anledningen till, att alla jordägare kallades till Enskiftes förhandlingar den 6 December 1806.

Samtliga 32 gårdsbyggnader och trädgårdar inventerades. Resultatet finns i Enskiftesprotokollet. Eftersom årstiden förhindrade fältarbete, sammankallades till möte till den 10 junii 1807, då allt fältarbete var avklarat.

Varenda åkerteg, äng- och fäladsmark var värderad efter bärighet. De hade alla sedan gammalt namn. Den stora åkermarken uppe på backen söder om bebyggelsen kallades Toften. Här följer en del av namnen på åkar och ängar: Junkersängen, Södra och norra Uggleskogsängen, Högaskogsängen, Leråkerslotten, Skallran, Tuvängen, Långkärrsängen, Holstorpamaen, Holstorpången, Bösabacken, Stenstedtska backen, Heden, Stackale måsen, Strömängen, Högsåkerstolen, Toftåkersegran, Skatekärrsängen, Öcbråten, Bollbroängen, Håsan,, Tranenäbbet o.s.v.

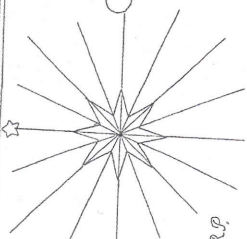
Fälädsmark till Kallarp Sochen.

Träisor till

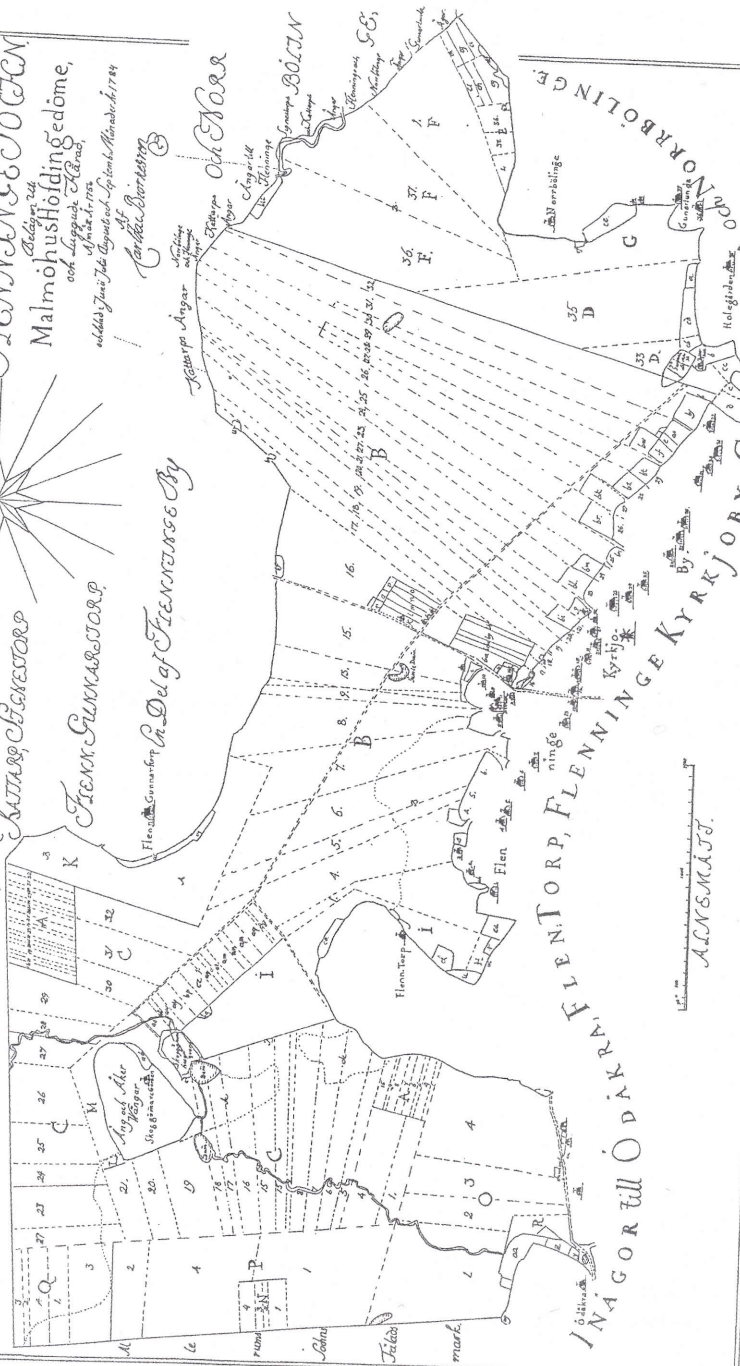
MAHNSÖCKENSTORP

FLENNINGE KIRKJÖBY

FLENNINGE BY

Charta
Storskietsdelningen
1799 Fäladsmarken till
FLENNINGE SÖCKEN
Malmöhusfödingedöme,
och Lögskola i Kallarp,
af År 1712
af Jöns Jule Lögskola och Lögskola i Kallarp 1714
af Carl Fredrik Wierström

ALNEMÅTT

”Samtliga jordägare svarade Ja till Enskifte.”

Till Skola och Fattighus uttogs 16 kappeland av kyrkans mark på Fleninge 11.

Till Grustag för Fleninge sockens behov uttogs 1 tnld intill nr 32 och ett tnld vid Stenstedtska backen

Prestavägen behålles som den är, 12 alnar bred. Den allmänna väg, som löper i åtskilliga krokarna utmed byen, lägges i så rät linje som möjligheten bjuder till 16 alnars bredd, groparna inbegripna.

I sex år äga de utflyttade emot 4 shillingars Banco årlig afgift per kappeland begagna sina vanliga hus och hagetomter.

I sex års tid har hvar och en rättighet att borttaga sina ägande träd och dess uppbrutne sten Enligt Byemännens öfverenskommelse skola de qvarboende betala å hvardera 1/8 dels mantal till de utflyttade den första nästkommande oktober.

Som denna By i allmänhet är försedd med sällsamt vackra åbyggnader, hvilka på många ställen äro grundmurade och följaktligen icke utan betydlig kostnad utflyttas, därför anhåller Byemännen, att så många hemman bibehålles såsom qvarboende, som möjligt.

Af de 32 gårdarna utflyttar nr 6; nr 13; nr14; nr16; nr18; nr20; nr21; nr22; nr24: nr25: nr30 .samt Gunnarlunda nr 36 ¼.

Nr 6 Corpralsbostället är försvarligt bygdt, men obetydligt planterat. Flyttas intill nr 31, Bostället.

Nr 13 frälse under Krapperup är hjälpligt bygdt, men obetydligt planterat .Flyttas tillsammans med gatuhuset Nr 14, även det under Krapperup, till rågången intill Kattarp i nordväst. (Är idag Manhem).

Nr 16 ,som under 104 år tjänat som Gästgiveri och är slitet, bebos av Petter Nilsson och har en hjälpeilig åbyggnad och liten plantering. Flyttas till öster om Skoggömmaregården.

Nr 18 Krono- Skatte- Rusthåll är dåligt bygdt och har en obetydlig plantering. Flyttas till rågången mot Björka.

Nr 20. Skatte –Rusthåll är försvarligt bygdt, en del med tegel men obetydligt planterad, flyttas till öster om FleningeGunnestorp.

Nr 21 Skatte- Rusthåll har en liten och hjälpeilig åbyggnad till en del med tegel, flyttas till öster om nr 20.

Nr 22 Gatuhus, flyttas till norr om nr 32. (Sedan 1660 bebott av ryttare)

Nr 24 Skatte- Rusthåll hade någon åbyggnad i godt skick, men övriga i hjälpeligt stånd och obetydligt planterad. Utflyttas till öster om nr. 21.

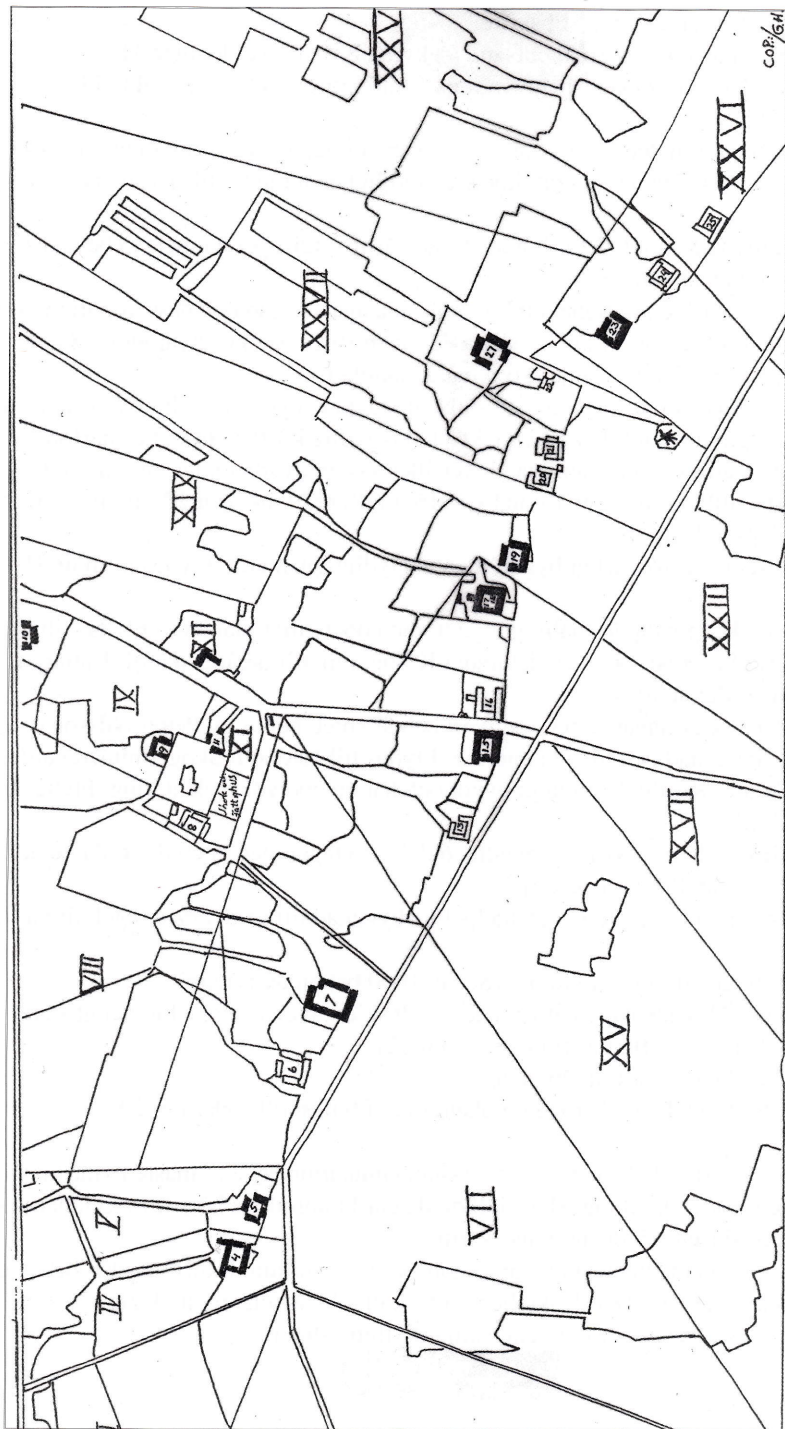
Nr 25 utflyttas och lägges intill nr.26 plan

Nr 30 är försvarligt bygdt och har någon plantering. Flyttas till söder om 29 .

Den ende ,som var förtvivlad var Jöns Andersson, Gunnarlunda, som måste flytta sin välbyggda gård med stor fruktodling. Hans utflyttade gård i nordöstra hörnet av Gunnarlunda heter Jönslund. Beskrivit i 2006 års museiskrift.

”Vidare beslöts att alla rågångar skall vara i gott skick. 8 shilling Banco får den betala per famn, som ej bekymrar sig. Den 1 oktober 1806 skall alla rågångar vara klara.

Kronan betalar en Riksdaler per tunnland som utflyttningshjälp.

Del af Charta givet ENSKJÆTET ved FLEENXSE By 1807.

”Herrar gode män och Landtmätare hafva med sällsam tillfredsställelse bevistat denna Conference emedan delägarnas enighet och sämja berett och lättat deras handläggning. Ljudeligen uppläst och erkändt , samt intet hvidare att erinra Betygar Fleninge den 11 Juni 1807.

På Embetets vägnar
G. Svedenborg

Som tillkallade Gode män:

Jacob de la Gardie, W. Benett, O.L. Benett, S..P.B. von Schwerin, Per Röding”

Undertecknat av samtliga deltagare.

Resultatet av Enskiftet kan man studera på Skånska Recogniseringskartan upprättad åren 1812- till 1815.

Utdrag från Enskifteshandlingarna gm Gunilla Holmberg

”Jöns Anders Thildas” hus, Fleninge 21 20 Numera kallat ”Gula huset”. Det kring 1870-talet brädklädda huset var målat med Falu Rödfärg. Lägga märke till bakugnen. Kortet tillhör Sonja Larsson, som ritat upp rumsindelningen.

Karl Pers cykelverkstad, Fleninge 24 27 Byggt 1929. Karl Persson född Fleninge 17. Se Fleningeboken sida 232.

Museet mottager eller lånar gärna gamla foton från bygden för att scanna av dem till stor glädje för alla.

Sticktorvsberedning i Fleninge

Enklaste sättet för tillverkning av bränttorv var Sticktorvsberedningen.

Den tillgick så, att man med en speciellt tillverkad spetsig,

skarpslipad järnskodd träspade (finns i vårt museum) skar upp tegelliknande

stycken. Mannen, som skar torven, stod i gropen och lade upp torven på schaktkanten ,

varifrån de i en skottkärra transporterades till torkplatsen och lades på långkant i

långa rader. Efter några dagar lades de i små högar s.k. kuvar och fick ligga i 4-8 veckor innan den kördes in i en lada. (Källa: Emil Haglund, Skånsk Torvindustri)

Troligtvis kommer benämningen ’ Stackale måsen ’ på enskifteskartan från detta arbete.

Gunilla Holmberg.

Dokument från Skoggömmaregården.

I början av året blev jag tillfrågad av Sven Rune Hansson om jag ville gå igenom gamla dokument angående Skoggömmaregården, vilka han hade sparade från sin far Nils Hansson, som också var min morfar.

Det var en mycket spännande läsning. Det rörde sig om cirka 120 dokument och handlade om lagfarter, inteckningsprotokoll, försäljningsbrev, rättegångar, testamenten, bouppteckningar med mera. Det äldsta dokumentet är från 1807 och det yngsta från 1953. Eftersom en del dokument inte har direkt anknytning till Skoggömmaregården har jag delat upp dem i tre delar och kallat dessa delar Skoggömmaregården, Jeppas Kvarn och övriga dokument Skoggömmaegården.

Det äldsta dokumentet från Skoggömmaregården är odaterat men sannolikt från tidigt 1800-tal och handlar om Husarhästens utfodring. Gården var då ett kronoskattehemman. Sone Assarsson friköpte Skoggömmaregården 1836 och drev den till sin död 1858. Sone Assarsson var född i Ödåkra och hade två bröder som till en början arbetade på gården.

År 1839 nedkom pigan Pernilla Nilsdotter med en son, som hon döpte till Nils. I kyrkoboken saknas uppgift om fader, men Pernilla bodde kvar med sitt barn på gården och står i kyrkoboken upptagen bland tjänstefolket.

1849 testamenterar Sone Assarsson all sin egendom till sin med pigan Pernilla Nilsdotter avlade son, Nils Sonesson. Ett år därefter säljer Sone halva gården till sin bror Anders. Anledningen till detta har inte framkommit. 1852 delas gården i två delar och en länga flyttas till det ställe ute på ägorna där Anders sannolikt byggde en bostad. Äldre släktingar kan i dag peka ut var detta hus har legat. Gården drevs nu som två olika egendomar.

1854-03-04 gifter sig Anders Assarsson med änkan efter Truls Pehrsson på Fleninge nr.16, Boel Bengtsdotter. Boel hade då några halv vuxna barn med i boet. Två månader därefter gifter sig Sone Assarsson med pigan Pernilla Nilsdotter, mor till hans son, som då var i 15-års åldern. Ungefär samtidigt säljer Sone Assarsson sin del av Skoggömmaregården till sin son.

Sone Assarsson avlider 1858. Då hade sonen utökat sin del av gården genom uppköp av mark tillhörande Jeppas kvarn och Allmänningen.

1867 gifter sig Nils Sonesson med flickan Carolina Andersdotter från granngården, Slätåker. En månad före bröllopet ser Carolinas far Anders Svensson till att det skrivs äktenskapsförord mellan Nils och Carolina, som innebar att Carolina skulle vara ägare till halva gården, vilket visade sig ha betydelse längre fram.

1869 avlider Anders Assarsson och hans hustrus dotter och svärson kommer på något sätt över Anders del av Skoggömmaregården men Nils och Carolina lyckas, enligt hörsägen, med bistånd av en tredje broder Assarsson köpa tillbaka den delen och gården är nu i sin ursprungliga storlek.

Carolina är nu ensam med två döttrar men 1881 gifter hon om sig med Petter Hansson, som arbetat på gården ett antal år. De får tillsammans två söner. En av Carolinas döttrar avlider. 1892 har Carolina och Petter lyckats köpa Carolinas döttrars ärvda del av Skoggömmaregården. Under 1890-talet säljer Carolina och Petter sin del av grannfastigheten Jeppas kvarn till sin tonårige son Nils.

1904 avlider Petter enligt kyrkoboken av äggvita och Carolina blir än en gång ensam, denna gång med två unga söner. Carolina äger nu själv $\frac{3}{4}$ -delar av Skoggömmaregården,

sönerna endast tillsammans $\frac{1}{4}$ del motsvarande deras farsarv. Carolina bestämmer sig för att äldste sonen Nils skall köpa gården. Hon lär ha uttalat "Stället är mitt och jag gör med det vad jag vill."

Nils köper hela gården och brukar och äger den till 1946. Till en början hade Carolina synpunkter på hur gården skulle skötas. Att Nils köpte en nymodighet som en självbindare var inte populärt. Carolina lär ha sagt "skall du hålla på, på detta viset skall jag se till att pengarna inte blir tillgängliga."

Carolina avled på Skoggömmaregården 1923 förmodligen av stroke. Dessförinnan hade hon bott några år i en villa på Björkavägen i Ödåkra, men när hon blev sjuk fick hon flytta tillbaka till Skoggömmaregården. Då hade Nils gift sig med sin mormor och de fick sju barn.

Dokumentet från 1900-talet handlar om affärer som Nils gjorde, han sålde lite mark till tomter men köpte också till en gård "Fleninge nr.16" och ett par andra fastigheter på Allmänningen. Ett dokument från 1938 handlar om elektriska installationer i hans fastigheter.

Nils bror Emil förekommer också i dokumentet. Emil blev murare och byggde först ett hus vid skogen på mark, som han köpt av sin bror. Detta såldes och senare byggde han ännu ett hus på Allmänningen, där han bodde med sin hustru till sin död. Emil lär också ha byggt Carolinas hus i Ödåkra.

1946 arrenderade Nils ut Skoggömmaregården till sina tre söner, vilka köpte ut gården på 1950-talet. Nils avled 1964, 81 år gammal.

Jeppas kvarn

Ett trettiotal dokument handlar om Jeppas kvarn. Denna vattenkvarn låg ungefär där den gamla vägen från Skoggömmaregården mot Fleninge Torp passerade järnvägen. Till kvarnen hörde mark dels runt själva kvarnen och dels i Flöjen och på Allmänningen.

Det äldsta dokumentet är daterat 1807 och handlar om att Maja Lisa Nilsson dotter på Fleninge 29 säljer jord till Jöns Olsson, som då drev Jeppas kvarn.

Av dokumentet framgår att delar av kvarnen bytte ägare ganska ofta. Möjligen har det varit en andelskvarn. 1827 bortarrenderade Måns Olsson på 99 år sin del till Jöns Olsson som då skulle gifta sig med Måns Olssons dotter.

30 år senare när Jöns Olssons son Ola Jönsson övertagit driften av kvarnen visade det sig otydligt vem som ägde vad. Andra delägare eller personer som trodde sig vara delägare drev en lång process i rätten för att Ola Jönsson och Nils Sonesson

borttransporterat delar av kvarnen utan att tillfråga andra personer som trodde sig vara delägare. Det förfaller som om, en orsak till bråket mellan delägarna handlar om arvslotter. Både Jöns Olsson och Ola Jönsson hade många barn.

Jeppas kvarn upphörde att vara en kvarn när järnvägen drogs fram rätt över mölledammen år 1885.

Den sista ägaren av boningshuset var änkan Maria Larsson som köpt huset 1917. Maria var bördig från Fleninge torp och faster till Nils Hansson.

Efter hennes död användes huset av Skoggömmaregården till förvaring av maskiner.

Huset brann ner 1941. I dag tillhör all mark från tidigare Jeppas kvarn norr om bäcken Skoggömmaregården.

Övriga dokument Skoggömmaregården.

Ett tiotal dokument, tror jag, har indirekt anknytning till Skoggömmaregården eller Jeppas kvarn. Släktskapen mellan gårdarna var stor. Det var t. ex vanligt att kusiner gifte sig med varandra.

År 1828 besvärar sig Assar Sonesson och Sone Assarsson efter en planläggningskonferens vid storskiftet i Ödåkra. De påstod sig ha fått för många torp på sin lott. Från Fleninge nr. 21 kommer 5 dokument. Det handlar om testamenten, bouppteckningar, försäljning av jordlotter och lagfartshandlingar.

Det yngst dokumentet är från 1933 och handlar om Paulina Pehrsson, som försäljer en fastighet på Allmanningen till Janne och Emma Lindskog.

Alla dokumenten förvaras nu i speciallådor på museet i Fleninge.

Birgitta Paulsson

” Panntoffleplockning på 30-talet. ”

Att vara småbrukare på 30-talet var inte alltid lätt. Den tillhörande jorden räckte inte till för att föda en häst. Sådana små lantbruk om fyra till sex tunnland hette i folkmun ”koställe”. Då gällde det att vara god vän med någon större brukare. Det svåra var, att hjälparens arbete på sina egna åkrar först skulle vara färdigt, innan det blev tid över åt andra.

En dag i oktober på trettioalet blev min mor ”budad”, om hon ville hjälpa till med att plocka potatis vid en väderkvarn, där familjen också hade lite jord. Några små åkrar födde två kor men inte en häst. Hennes lille ”påg” fick också följa med, om han ville. Han hade inte börjat sin skolgång. Det var inte frågan om någon byteshjälp, vilket var vanligt på den tiden. Daglönen på den tiden var omkring två kronor för arbete från sju på morgonen till sex på kvällen. Barn som inte börjat skolan fick sällan någon liten penning. Att få maten hade också sitt värde. Det skulle dröja några år till för mig, innan skolan beviljade några fridagar för potatisplockning. På de större gårdarna hade man vid denna tid i regel en ”sprätt” för potatis upptagningen. Då var det inte alltid daglön som gällde utan betalningen räknades på hur många fulla korgar, som två personer tillsammans plockat. På det här lilla småbruket gällde att plocka manuellt. Min mor och möllarens fru var goda vänner - skolkamrater.

Morgonen var kylig, när vi begav oss hemifrån. På genvägar tog det ändå nära en halvtimme innan vi såg väderkvarnen med sina stora vingar. Ute på åkern såg vi en man med sin trogne häst, som ”årde” upp potatis. I varje ”uppårad” rad låg många synliga potatisar. Först skulle vi få en kopp kaffe och en smörgås. Det var gott med nyslungad honung på. Möllaren hade några bisamhällen, som han varnade för att inte gå för nära. Två andra närboende fruar skulle också hjälpa till med potatisplockningen. Möllarens fru var den i familjen, som mest höll ordning på det lilla jorden gav.

När jag blev äldre, blev jag mer bekant med möllaren. Hans största passion i livet var att tillsammans med byns slaktare dela en halva renat. De kunde sitta en hel förmiddag och filosofera om livets mening och den förbannat stenrika åkermark de ägde. Det var tid till detta, för många av sommarens dagar blåste det för litet för att få snurr på möllans vingar.

Mannen med sitt årder och häst, som plogat upp potatisen, kom in för att få kaffe. Han skulle komma tillbaka på eftermiddagen, för att med årdrät ploga upp resten av raderna. Ett årder är ett gammalt lantbruksredskap, en plog. Till redskapet finns flera lokalt skapade namn som "år" för redskapets funktion årde, årade och raade.

Det blev till att komma ut på potatis stycket och med sig hade de flätade enekorgar och i händerna höll de potatiskrafsar. Någon av fruarna hade "säckaförkläde", andra hade väl inte precis bästa kjolen på sig. Någon började krypa direkt andra gick böjda med "rumpan" i vädret. Solen kom fram, potatisen "räntade" bra och snacket kom igång för fullt. Självplockade jag lite här och lite där och överallt fick jag beröm. De fulla korgarna bars till en fördjupning i marken, där den tömdes. Efterhand formades en rås, som senare täcktes med halm och ett tjockt lager jord för att tåla vinterförvaring, ett arbete som mjölnaren stod för.

Skönt var det att få räta på ryggen lite och gå från arbetet till middagsbordet och få stekt kyckling och till efterrätt god fruktsoppa med sagogryn i. Hälften av potatisåkern var plockad och möllarfrun gladd sig åt, att hon såg mannen med sitt årder åter vara på plats och det skulle ordna sig i år också. God och välbärgad potatis hade stor betydelse i möllarens familj.

Det blev ingen extra middagsvila för fruarna, men möllaren själv hade intagit pinnsoffan med "Mellerstan" över ansiktet.

Solen värmdes gott och snacket kom åter igång ute på potatisåkern. Mor och jag kom hem lagom innan det blev mörkt, lite ömma i ryggen.

Knut Thulin

Årder, som gjort sitt i Lönnbodatrakten. De finns på Flyboda museum

Besöket hos Bertil.

De va en söndaattermidda härförleden
Litta ette middan den va eden
Då ringde de i telefonen de va Bertil han sa som så
Om ja inte konne komma did o hälsa på.

De tog litta tid för Mor hon skulle laga socken
Men sen to jag på mössan och den gråe rocken
Tacka Mor för allt ihop besväred
o gå ud i de hiskeliga vared.

De blåste och det rejna
Så de va ganska rälit o gå ejna.
När jag kom till Bertil sadd hans Mor på en stol
nära spisen o sömma på sin kjol.

När jag till henne sat goda
Slo ja me ner o mådde väldans bra
Då kom Bertils ena syster, som soded i ett annat rom o sytt
o fråga om ja visste nånting nytt.

Ja ved bara gammalt nåd nytt ved jag ej
Men ved du nåd du kan tala om för mej
De visste hon inte o ja o Bertil börja spela kort på nytt
Men Ejnar in då kom mä Bertils andra systers glytt.

Den lille ongen e allt en stygg en
O Ejnar hade på sej flottans uniform mä hagelapp på ryggen.
När vi spelat kortnock, sparka vi boll på en kork
o hade mål mellan en kloss o en Rumfordsburk.

Sen ringde Far ette me o ja fick hastigt ta förväl
O när dom frågte om ja vågte o gå hem trots mörkret säl
Sa ja mörkrädd e ja inte fasten ja e liden
O når ja sen kom hem så skrev ja denne biden.

Åke Bengtsson, 12 år gammal den 17 december 1943

(Bertil= Bertil Håkansson, Den lille ongen är Stig Håkansson, Föreningens kassör och kock.)

En hyllning till Oscar Ebbesson.

Folskolläraren Oscar Ebbesson fyller sextio år den 5 april 1934.

När man med anledning av detta faktum sätter sig för att i några anspråkslösa rader uttrycka de erinringar jubileet framkallar, är det med nästan samma känsla av respekt, som vid kriaskrivningarna för tjugo år sedan.

I andanom ser man de hiskligt eldröda krumelurerna krypa över sidorna. och man önskar att den motionerade Nystavningsreformen vore genomförd.

Sextio år – Detta torra sifferbegrepp har absolut inget som helst samband med vår gamle ungdomlige lärares verkliga ålder .Många sällsamma år och öden ha glidit hän och blivit till minnen sen den dag, då vi med examensbävan i hjärtat gav honom det stammande svaret på sista skolfrågan. Och när vi sedan rusade ut mot den mer eller mindre efter-

längtade friheten, så kom annan strängare magister i form av livet självt och högg oss i kalufsen, tufsade till oss, gav frågor och krävde svar av annan och mer invecklad art än Ebbessons mest fruktade bråktimmar. Och till råga på allt, hade man inte facit att tjuvtitta i vid kritiska tillfällen.----Då drömde man sig ofta tillbaka i tiden och blev ”på” på nytt och satt på skolbänken igen som i gamla dagar. Och den drömmen kändes trygg och skön även om idyllen ibland stördes av olycksbådande skrammel i vår lärares byxficka. Där hade han nämligen nycklarna till skåpet med alla de konstiga grejorna och bland alla dessa vetenskapliga mysterier fanns ett instrument av långsmalt utseende , böjligt, starkt och av synnerligen kraftigt pedagogisk verkan. Det var dock inte genom de fysiologiska rygglutsexperimenten- som på den tiden livligt uppskattades även av Kristi milda tjänare -han vann vår beundran och tillgivenhet. Och för övrigt var en svag rynka mellan de buskiga ögonbrynen, kompletterad av den hotfulla nyckelskramlingen tillräckliga medel att hastigt återkalla oss till ordningen. Må vi fira hans sextioårsdag i ljuset av minnena från den tid, då Skånesläkten låg framför oss i oändligt perspektiv, till tecken och symbol på barnets vaga drömmar om livets obeskrivna möjligheter!

Må vi bringa honom vår tacksamma hyllning för dessa dagar av manlig fostran!

Bernhard Fagerberg

Det kompletta tidnings ur klippet kan läsas på Fleninge Bygdemuseum.

Taxi-Var god dröj!

Taxi—Var god dröj ! Så kunde man inte svara på 50-talet, när en kund ringde efter taxi. Uppvuxen i ett hem med taxiutövande föräldrar upplevde jag alla goda och dåliga sidor med yrket. Man skulle alltid dygnet runt svara i telefon och komma med en bil genast, även om det var julafton eller mitt i natten spelade ingen roll.

På 50-talet fanns en taxirörelse i de flesta byar. Någon centralisering var det inte tal om. Efter det att jag haft körkort i tre år, tog jag trafikkort för att kunna hjälpa till hemma på fritiden. Vi var sju personer som ”körde upp” för trafikkort . Det var sex killar och jag. Fem av killarna blev kuggade .De körde för långsamt i stan! Med trafikkort i handen blev det dags att hjälpa till. Ett original i bygden gillade starkvaror lite för mycket. När man skulle ha honom som passagerare hjälptes han in på golvet i den förlängda taxi bilen och det gick bra. När han skulle ut drogs han ut på andra sidan och lutades mot en husvägg och han var nöjd.

Man fick lära sig att klara sig själv. Någon mobiltelefon fanns inte. När jag så en dimmig julafton hade en körning till Småryd , var det svårt att se vägen och att hitta hem. Det blev dikeskörning i snön. Fram med bilens trasmatador under hjulen och med spadens hjälp kom jag loss och hittade hem till julefriden.

Blue Heaven, Stjärnan –känt ställe med många namn- hade populära lördagsdanser. Tåg och buss från Ängelholm och Helsingborg stannade vid järnvägsstationen. Därifrån ville inte alla promenera utan vi körde skytteltrafik till och från dansen. Bra med dricks blev det ,när det var en tjej, som körde. Det var alltid fina ungdomar som åkte. Till exempel en lördagskväll , då det var mörkt och regnigt och jag hade bilen full av ”flygare” från Ängelholm, körde en buss, som höll på att vända rakt in i min stillastående bil. Polis tillkallades och åtta killar svor på att vi hade stått stilla. De vittnande bjöds sedan på kaffe och mackor hemma .De tackade och gick sedan efteråt på försenad dans..

På den tiden behövde man nästan aldrig vara rädd för en passagerare. En gång hade jag en överförfriskad passagerare i baksätet. Plötsligt kändes något i nacken och han sade:” Jag har en pistol och jag skjuter. O.K. sa jag-gör det ” Det blev tyst och sedan ” Du blir ju inte rädd och då är det inte roligt”.Någon gång var jag dyr i drift. Jag hade fått en körning från ”Gästis” till flyget i Halmstad. Det var minst sagt bråttom. Med två personer i bilen och gasen i botten över Hallandsåsen hann vi till flygplanet. Men på hemvägen lät det konstigt från motorn. Det var vevstakslagren, som jag kört sönder. Dock vårt allt i allo ” Rune Smed” fixade det hela och jag hörde aldrig ett ont ord från mina föräldrar om körningen. När min bror Carl- Uno fick trafikkort hjälpte han också till. Gösta Karlsson var en trogen chaufför i många år. Julaftonstiderna delade vi upp i timmar, så att vi fick känna lite julstämning. När vi i början av 60-talet sålde taxirörelsen till ”Egon” körde jag för honom en tid och avslutade sedan min Taxikarriär. Idag skulle jag absolut inte vilja ha ett sådant arbete, eftersom det är alldeles för mycket ”Taxi – Var god dröj”

Gun-Britt Berndtsson

En tomtehistoria.

Det är julafton 1944. Jag har nyss fyllt tre år och vi firar jul på Allmänningen hos mormor och morfar, tillsammans med mostrar och morbröder. Julaftonsmåltiden är avslutad, det sprakar hemtrevligt i spisen, där vi sitter i köket. Alla sitter som om de väntade på något. Det är spänning i luften. Själv har jag spänningar i magen, inte av leverkorv, blodkorv eller sylta, som förövrigt brukade vara tämligen fet, utan av mormors goå risgrynsgröt. Då plötsligt händer det. Det bankar på dörren och in kommer en skräckfigur och börjar fråga efter snälla barn. TOMTEN. Hade han istället frågat efter livrädda ungar, kunde jag svarat ja direkt. Om jag fick några julpaket minns jag inte. Men lättnaden var stor, när tomten försvann.

Som ung man frågade jag min mor vid flera tillfällen, om hon mindes vem som gömde sig bakom masken, men hon hade aldrig något svar.

Så gick 50 år och jag var på uppvaktning hos Nils Andersson, "morbror Nisse" på Julindersgatan i Ödåkra.

Nils var i sitt yrkesverksamma liv chaufför hos AB Gösta Rantzow och yngre bror till mormor Hertha.

Efter god förtäring med öl och smörgåssnitter, kaffe och tårta, samlades vi några gäster i trädgården för lite samvaro och frisk luft. Jag berättade då min julhistoria för jubilaren. När jag talade om, att jag fortfarande efter alla dessa år fortfarande inte visste, vem som döljde sig bakom förklädnaden, tittade han stort på mig och utbrast: "De Va För Fan Ja". Och så var 1944 års jultomte avslöjad.

Stig Håkansson

Vi kan mest om hus, djur och trädgård.

Kom till Granngården när du behöver det bästa för att renovera ditt hus, sköta om och glädjas tillsammans med dina djur eller njuta av växtkraften i din trädgård.

Vi har odlat grödor, byggt på våra gårdar och vårdat djur sedan urminnes tider. Det har gett oss massor av värdefull kunskap.

Varmt välkommen.

GRANNGÅRDEN

FLENINGE, 042-20 58 40, öppet: vard 8-18, lörd 9-14 • www.granngarden.se

Däck — Fälgar — Hjulinställningar
Däckförvaring
När pris och kvalité är avgörande

***DÄCK*MARKNADEN**

DJURHAGSHUS

042-20 48 60

Välkomna!

El-arbeten

I ÖDÅKRA AB

VI UTFÖR

EL-

**INSTALLATIONER
REPARATIONER
SERVICE**

042-20 44 20

Börje Johansson

Fleninge Jakt & Fritid.

Vi har det mesta inom kläder
och utrustning för jägaren.
Du hittar dessutom massor av
Engelska och Österrikiska
dam – och herrkläder.
Välkommen !

Sofi o. Magnus

Öppettider: Mån.- Fred. 11-18.
Lörd. 10-14
Tel. 042-20 24 00.

www.fleningejakt.se

Swedbank

Är banken stängd?

Vi har öppet till kl 18
alla vardagar på Järnvägs-
gatan 5 i Helsingborg.

MASKINER FÖR ALLA ÅRSTIDER OCH TILLFÄLLEN

**Vi skräddarsyr
maskinparken
efter Era behov**

TRÄDGÅRDSMASKINER

WILHELMSSON AB

Firman grundad 1927

Tel. 042-20 49 00

FLENINGE · 260 35 ÖDÄKRA

www.wbm-fleninge.com

Vi är proffs på markvård. Låt oss hjälpa dig att bli ett proffs också!

Vår maskinpark omfattar idag park- och trädgårdsmaskiner som klippare och snöröjare, städmaskiner, mindre grävmaskiner och lantbruksmaskiner.

Jag vill ha hjälp med att se över min maskinpark som innehåller:

☐ Klippare	☐ Städmaskiner	☐ Kompakttraktorer
☐ Snöröjare	☐ Mindre grävmaskiner	☐ Redskapsbärare
☐ ATV-Fyrhjulingar	☐ Övrigt	

☒ Kontakta mig på nedanstående kontaktuppgifter:

Namn _____
 Adress _____
 Postnr _____ Postort _____
 Telefon _____ E-post _____

FH200502-042

PORTO

**Vi skräddarsyr
maskinparken
efter Era behov**

Returnera eller faxa din
intresseanmälan till:

WBM Wilhemsson AB

Djurhagshusv. 325
260 35 Ödåkra

Växel: 042-20 49 00

Fax: 042-20 52 49

www.wbm-fleninge.com

KALLELSE

FLENINGE SLÄKT OCH BYGDEFÖRENING

kallar härmed till ordinarie **ÅRSMÖTE** i Strövelstorps

bygdegård lördagen den 3 mars 2007 kl 18.00

Stadgeenliga ärenden.

Efter årsmötet supé med dans. Lars Bondesson spelar till 24.00

Anmälan till supén senast den 25 feb. per tel 042-20 42 37

eller 042-20 52 45

Obs! Årsmötet kl 18.00

STYRELSEN

HEMBYGDSDAG

anordnas söndagen den 15 april 2007 med Gudstjänst i

Fleninge Kyrka kl 13.30. Därefter kaffe och underhållning i

Församlingshemmet.

Museet hålles öppet efter kaffet.

Allmänheten hälsas välkommen!

UTFÄRD

Den årliga utfärden för medlemmar och deras

familjer äger rum söndagen den 3 juni 2007.

HELDAGSUTFLYKT.

Som går till Linnéjubileet i Råshult. Lunch på Möckelsnäs med nybyggt orangeri.

Buss från Centralgatan 08.30 och Fleninge församlingshem kl 08.45, OBS!!

Bindande anmälan om deltagande per tel 042-20 43 95 före den 28 maj.

RÅKFEST, för 60 personer till självkostnadspris.

Den 15 juni 2007, kl. 19.00

Vikens Hemgård

Anmälan till 042-20 42 37 eller 20 52 45 senast den 1 juni 2007.

MEDLEMSAVGIFT: 75:- per person, 150:- per familj

POSTGIRONUMMER: 7 61 30-4

FLENINGE SLÄKT- OCH BYGDEFÖRENING